

ENIGMA – Müller Bálin kiállításnyitója

Készítette. elmondta: Sütő Gréta

Sok szeretettel köszöntök mindenkit Müller Bálint „Enigma” című fotókiállításán, helló szia szevasztok. Először is a kiállítás létrejöttét szeretném megköszönni a Vizuális Nevelésért Alapítványnak, a Képirás Fotószakkörnek, tanárainknak: Odrobina tanár úrnak, Körtvélyesi László „Körte” fotóművésznek, és nem utolsó sorban Káleczi Rudolfnak. A Nemzeti Tehetség Program is hozzájárult, hogy ma itt a művészúr 14 fotóját megtekinthessük.

Nagy megtiszteltetésként ért, hogy Bálint engem választott kiállításának megnyitására. Pedig nem erősségem a beszéd. Főleg nem egyedül. Bálintot a szakkör által ismertem meg, jó viszonyt ápolunk, az első találkozás alkalmával megtaláltuk a közös hangot. Sokat fotóztunk már együtt, sőt a tavalyi évzáró kiállítást együtt nyitottuk meg. Kényelmesebb volt együtt állni a porondon, mint most egyedül. Na de, nem én vagyok a lényeges szereplő ma.

Ha körbe nézünk, a falon Bálint remek portréit láthatjuk. Mi fogja meg az embert, ha egy pillantást vet a képekre? Én órákig tudnék állni a képek előtt, mert konkrétan aurájuk van a fotóknak. A modellek és a helyszínek közt a korreláció szembetűnő. A portré alanyát tükrözi a természet, a hely jellegzetessége. A színvilág, a személyiség túlzás nélkül szinte megszólal a képeken. Vajon ez tudatos? Erre csak Bálint tudja a választ. Utána is érdeklődtem, egy riportot készítve a fiatal fotóossal.

Felmerült a kérdés, Bálint hogyan választotta modelljeit. A fotókon barátai szerepelnek, akiket a fényképezés által, a gép mögül még jobban megismert. A különböző személyiségű alanyokhoz megfelelő, esztétikus, stílusos helyszínt keresett. A képeken nem csak a külsőségeknek van jelentőségük, a modell belső tulajdonságaira is utalnak a képek. Idézem Bálint szavait:

„Izgalmasnak találtam, hogy mitől lesz egy ember jellegzetes, illetve mik azok a külső vonásai amik miatt emlékezünk rájuk, és mik az első képek amik eszünkbe jutnak róluk. Ez lehet egy mozdulat, egy póz, vagy egy arckifejezés is.

Ami látszik a képeken: Az ember belsőjének egy kicsi, de pontos, csak rá jellemző részlete. Ami a képen nem látszik: Egy adott helyzetben talán még meg sem ismert fotóalany jellemvonásainak kibontakozása. Ha jobban tetszik, az ember megismerése. És utána a megtalálása annak a pár pillanatnak, ami tényleges hatással bír a külvilág felé, majd ennek kiemelése és megörökítése.

A portrékon Bálint korosztálya jelenik meg, érthető miért ők állnak a központban, hiszen mindenki a saját közegében leli meg a közös hangot, aminek nagy jelentősége van a fotózások alkalmával.

Feltűnt, hogy a képek a szabadban készültek, Bálint elmondta a műtermi fotózás nem áll közel hozzá, mert az túl mű, és elveszik a varázs. A műterem meg túlkomponált, és kicsit természetellenes. Ezeknek a képeknek a központjában a természet áll, ahogy a modellel szinte egyé válik. A természetesség jó hatással van az alanyra is, kevésbé érzi magát feszülten. A modell és a háttér összhangja az alkotás folyamata alatt alakul ki. Bálintban kialakul egy képzet, amit adott helyen a megfelelő, oda passzoló személlyel meg is valósít. A pillanatnyi szituáció dönt, nem mindig tudatos a cselekvés. ÉS ez pont így jó.

A street, azaz utcai fotó is közel áll Bálint nézőpontjához. Pécsi, itt nőt fel, ismeri a várost, a legjobb helyeket, a legszebb utcákat. Ha egy hely különleges az beidegződik, beivódik az emberbe, és ha megtalálja hozzá a megfelelő alanyt elkészül a tökéletes kép. Erre példa az Enigma kiállítás.

Enigma. Az „Enigma“ szó a görög eredetű, jelentése: rejtély, rejtvény. A képeket jobban megnézve mindegyik egy rejtély lehet. Bárki bármit belegondolhat. Az embert vizsgálva megismerhetjük egy kicsit. Mégis mindenki mást lát bele a képekbe. Így mégsem derül ki milyenek is valójában, de a képek sok mindent elárulnak a személyiségükről.

Kíváncsi voltam Bálint kapott-e valamit a Fotószakkörtől, visz-e magával valamit Hollandiába, ahol továbbtanulni készül film és vizuális kultúrával kapcsolatos szakon. Kialakult szemléletmóddal lépett közénk, ezt fejleszthette, csiszolhatta tovább, mint saját kis gyémántját.

Sok jó tanácsot kapott/kaptunk mindannyian Mestereinktől: Először végy egy jó technikát és optikát. Ez tényleg talán a legfontosabb. A társaság hasonlóan jelentős szerepet tölt be a szakkörtagok életében. A közös fotózások, egymás segítése, az együtt gondolkozás sokat tesz alakuló személyiségünkhöz.

Nem szaporítom tovább a szót, a lényeg itt ma Müller Bálint és Enigma nevet viselő kiállítása.